

Ferradalmi ifjúsági napok

**Vörös Vándorzászló
a SZOTE ifjúkommunistáinak**

A KISZ-szervezeteknek adható legmagasabb kitüntetést kapta tegnap, szerdán délután a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottsága. Az orvosegyetem új oktatási épületében tartott ünnepségen dr. Vastagh Pál, a KISZ KB intéző bizottságának tagja adta át a Kommünista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának Vörös Vándorzászlóját. Ott volt dr. Konez János, a megyei pártbizottság titkára, dr. Csonka István, a városi pártbizottság osztályvezetője, Lele István, a KISZ megyei bizottságának megbízott titkára és Batki József, a KISZ városi bizottságának megbízott első titkára.

Dr. Vastagh Pál (képünkön jobbról) adta át a Vörös Vándorzászlót dr. Lehozky Pálnak

Ünnepi beszédet dr. Karácsonyi Péter, a SZOTE marxizmus-leninizmus intézetének adjunktusa mondott. Meltatta a Magyar Tanácskoztársaság közelgő évfürdőjének jelentőségét, majd hangsúlyozta, hogy az ifjúkommunistáknak napjainkban éppúgy feladatuk küzdeni a szebb, a jobb életért, mint ahogyan azt a dicsőséges 133 nap hősei tették. A vándorzászlót dr. Lehozky Pál, a SZOTE KISZ-bizottságának titkára vette át, s köszönetet mondott az elismerésért. Kiváló munkájáért több KISZ-ista kapott jutalmat: A Kiváló Ifjúsági Vezető kitüntetésben részesült dr. Lehozky Pál és Ledniszky István orvos-tanárhallgató. Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott Ábra-

hám György, Kalmár Nagy Károly és Szabó Ida. A KISZ KB dicsőítő oklevélét nyerte el Czippó Gabriella, Illich Melinda és Kirchner Agnes. Az egészségügyi miniszter több fiatal egészségügyi dolgozónak jutalmat adott. A kitüntetések dr. Petri Gábor, a SZOTE rektora nyújtotta át. A Kiváló Munkáért kitüntetést dr. Berger Zoltán tanárségéd, Eszes Márta műszaki ügyintéző, Herczeg Tamásné asszisztens és Luncz Ilona ápolónővér vette át. Miniszteri dicsőítéssel jutalmaztak négy fiatal egészségügyi dolgozót.

Értékrend

Egy ideje mintha kevesebbet beszélnénk az életmódról, s ha mégis, rendszerint ezzel intézzük el: most nem az a kérdés, hogyan éljünk, hanem az, hogy miből. Pedig a kettő elválaszthatatlan, feltételezi egymást. A különféle szükségletek kielégítését szolgáló lenyeges és ismétlődő tevékenységek — vagyis életmódunk összetevői — között több, egymástól eltérő rangsor állítható, azonban a szocialista világnézetű ember értékrendjében változatlanul az életmód fő meghatározói: a munka, a hivatás.

rában is sokan, anélkül hogy megélhetési gondjaik lettek volna: a nemzetközi statisztika tanúsága szerint pedig a különmunkák aránya minden felettt európai országban folyamatosan növekedik. Mert igényeink mindig előtérre járnak a kielégítésükhöz szükséges anyagi eszközöknek, s ez — húzzuk alá — mindaddig nem is baj, amíg az eszközök célként nem lépnek elő.

Fejlődésünk egy korábbi szakaszában, amikor az emlékezetes „frigidársocializmus” vita zajlott, még arról kellett meggyőzni a jó szándékú aggályoskodókat, hogy a munkából származó viszonylagos jólét nem fenyegeti a szocializmust. Viszszatekintve nem könnyű megérteni, miért szorult ez bizonygatásra akkoriban. Ma ugyanis egy másik nyilvánvaló igazságot kell ismételtetnünk, nevezetesen azt, hogy viszonylagos jólétünk csak több és főleg jobb, átgondoltabb munkával tudjuk megtartani.

Lényegében szabad választás kérdése az is, hogy valaki, felismerve tudásának, szakmai felkészültségének korlátait, a sok áldozattal járó továbbtanulással mellett dönt, vagy „képzettségét” elegendőnek tartva, szabad idejében inkább különmunkát vállal. Pedig a tanulástól idegenkedőknek rendszerint erős érvek vannak. Mit is lehet választani azoknak, akik arra hivatkoznak, hogy keresetükből tán még a leg-szüksége-ebbekre sem telik, márpedig ökö addigi akarnak jól élni, amíg fiatalok. Ha tovább kételkedünk, papíron is bezonyítják, hogy különmunka nélkül kocsi, külföld: utazásra — és sajnos sok helyen a még hiányzó lakásra — soha nem jönne össze a pénz.

Ez azonban nem vonhatja el figyelmünket attól, hogy életünk középpontjában nem egyedül a viszonylagos jólét áll, hanem legalább annyira e jólét forrása, a munka. Napjaink nagyobb részét munkával töltjük, és senkinek sem közömbös az, hogy milyen munkával, milyen munkatársakkal, milyen körülmények között.

Miért hangsúlyozzuk mégis a szabad választás lehetőségét, miért állítjuk, hogy a dolgot jelenlegi helyzetükben is az emberekben kialakult értékrend, a szükségletek között felállított rangsor dönti el? Mert a tények furcsa módon azt mutatják, hogy a különböző formákban továbbtanulók között nagyobb a rendszeres vagy alkalmi különmunkát végzők részaránya, mint a „csak” dolgozók körében.

Kedvező esetben, amikor a munka alkotó jellege és az egyén képességei, hajlamai találkoznak, kevésbé fáraszt a munkavégzés, és a jóleső fáradtság az alkotás örömeivel párosul. Örvendétes, hogy egyre több olyan munkakör létezik, amelyben meg lehet tenni az első, de legnagyobb lépést az emberi önmegvalósítás, vagyis képességeink minden oldalú kibontakoztatása felé. Példa erre a szocialista brigádok egy részének valóban sokrétű, a munkán kívül a művelődésre és az egész életvitelre kiható közös tevékenysége. De az is kétségtelen, hogy mai viszonyaink között még túlságosan sok az alkotó jellegűnek nagy jóakarattal sem nevezhető munka, és aigha hibázhatóan automatikusan az, aki foglalkozásában, monoton részmunkájában nem tudja megtalálni a hivatását.

Vajon ezekben az embereknek nem kell nagyon is fontos szükségletek egész soráról lemondaniuk? A válasz nem kétséges, hiszen szabad időnkben — hajlamainknak és pénztárcánknak megfelelően — a kikapcsolódás és szórakozás számos lehetősége között választhatunk: azoknak azonban, akik továbbtanulnak és még mellék munkát is végeznek a gyárban eltöltött nyolc óra után, bizony nem sok szabad idejük marad. Mégsem lenne helyes megszállottaknak vagy áldozatoknak tekinteni őket. Ha megmondjuk, ezek az emberek szisztematikusan kidolgozták a maguk értékrendjét aszerint élnek, és teljesítve az aznapi munkát és tanulnivalót, nem valószínű, hogy különösebb hiányérzetük lenne.

Az egyén választási lehetősége azonban ezekben az esetekben is megvan, s az már valóban rajta múlik, hogy az alkotó munka elmaradt örömeért mivel próbálja kárpótolni magát. Ha nehezebb a megélhetése, egészen természetesen, hogy mellék munkát vállal: így legalább a hónap végén több pénzt vihet haza a családjának. Hiszen ezt a lehetőleg választottá már ko-

Tegyük hozzá: ez a lehetséges, bár nem egyedül üdvözítő értékrend társadalmi céliainkkal is találkozhat, mert a képzettebb ember jobban átlátja a termelési folyamatot, az emberi viszonylatokban könnyebben eligazodik.

Kéri Tamás

Kiállítás az ifjúsági mozgalmak történetéről

Korabeli újságcikkeket, fotókat és más dokumentumokat mutat be az a kiállítás, amely tegnap, szerdán nyílt meg a szegedi Komocsin Zoltán Ifjúsági Házban. Haladó ifjúsági mozgalmak Csongrád megyében címmel.

A kiállítás egy részlete

Ifjúsági díjak

Megnyitó beszédet Lovázi József, a KISZ Csongrád megyei bizottsága vezetőképző központjának igazgatója mondott. Köszöntötte a megye ifjúsági mozgalmának régi harcosait, a ferradalmi ifjúsági mozgalom egy-egy időszakának résztvevőit, továbbá Juhász András, a KISZ KB titkárát és dr. Svéd Lászlót, az MSZMP Parttörténelmi Intézetének tudományos főmunkatársát, valamint a megye párt-, állami és társadalmi szerveinek képviselőit. A kiállítás nem csupán a haladó ifjúsági mozgalmak hőskörét mutatja be, hanem tükrözi a mai ifjúságnak azt az igényét, hogy szeretné megismerni a múlt küzdelmes időszakait.

Somogyi Károlyné elnöke

Ifjúsági Díjjal tüntettek ki — a gyermekek és a fiatalok szocialista szellemű nevelésében, az ifjúsági termelési mozgalmak segítésében, a gyermekek és a fiatalok érdekében végzett alkotói, köznevelési, pedagógiai, sportszervezői, valamint művészi tevékenységben kitűnő eredményt elért — hét kollektívát és tizenhárom személyt, köztük Kiss Istvánt, Balástya község művelődési házának igazgatóját.

A díjakat az Állami Ifjúsági Bizottság nevében Trethon Ferenc munkaügyi miniszter szerdán a Parlamentben adta át. Az ünnepségen részt vett Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, Deák Gábor, a KISZ Központi Bizottságá-

nak titkára, Szűcs Istvánné, a Magyar Úttörők Szövetségének főtitkára, Solyom Ferenc, a SZOT titkára, valamint Barabás János, az Állami Ifjúsági Bizottság titkára.

Juhász András, a KISZ KB titkára, aki kedden két-napos látogatásra megyénkbe érkezett, tegnap telkerest Szegeden a megyei pártbizottságot, ahol fogadta Gyurjás Mihály, a megyei pártbizottság titkára. Az ifjúsági mozgalom aktuális kérdéseiről, a partétekeztelen is felmerült legfontosabb feladatokról folytattak megbeszéléseket, amelyen részt vett Kulcsár Péter, a KISZ megyei bizottságának megbízott első titkára is.

Segítség, a „házon belülről”

Hétszáz forint körüli összeg jutna a Szegedi Postagazgatóság valamennyi dolgozójának, ha azt a 4,3 milliót egyenlően osztanák szét, ami tavaly a lakásszerzés különféle formáinak támogatására jutott. Az igazgatóság azonban a jelentős összeget — egyetértve a dolgozókkal — azok között osztotta szét, akik még előtérbe állnak az otthonteremtésnek.

Szegeden az Alföldi Vendéglátó Vállalattal kötötték szerződést — a nagyobb szolgáltatási helyek közül még Baján nem sikerült megoldani a szervezett étkeztetést. Az azororvosi szolgálat Kecskeméten új rendelőbe költözik, ha az ottani postaépület átalakítása befejeződik. Az élet- és munkakörülmények javítására szolgálnak a segélyek is. Tavaly 615 ezer forintot osztottak szét a nagycsaládosok, s a gyermekeket egyedül nevelő anyáknak.

A fejlesztési alapból házépítésre, lakásvásárlásra, családi ház vagy földaléköpület költségeire hatvannegyen kaptak munkahelyi segítséget, a társadalmi munkák ellenértékéből képzett alap pedig két építkező postást vitt közelebb a kész lakáshoz. Az igazgatósági R-alapból összesen 171 ezer forintot osztottak szét a nagycsaládosok között — térítésmentes támogatásként. Aki pedig az OTP-nek tartozik, ugyancsak nem marad ki a munkahelyi juttatásokból: az igazgatóság a takarékpénztárnak kifizeti a kölcsönök kezelési költségét, a házépítéshez kedvezményes fuvert és önköltségi áron bontásból származó anyagot biztosít, s ha kell, a tervezőt is helyben van: az igazgatóság közülről, „házon belülről” sokféle segítség kikerül.

A százhusz társadalmi osztályos tudós, a kilencszáz továbbtanuló — s akkor még nem szoltunk a szakmai tanfolyamokról — félmillió forintba kerül évente. A „tiszta nyereség” éppúgy évek múltán mutatkozik meg, s persze nem „forintosíthatóan”, mint a könyvtárfejlesztésre, ki-rándulásokra, színházjegyek-re, brigádvételékre. a szegedi művelődési ház támogatására szánt csaknem félmillió forint, vagy a Postasportegyesület szakosztályaira, tömegsportrendezvényeire jutó 1,1 millió forint.

A postások közül azonban csak kevesen laknak a munkahelyük közelében — a fordított munkásszállítás, azaz a hálózatépítőknek, a távközlelési üzemmel dolgozóknak a lakóhely és a mindig változó munkaterület közötti szervezett utaztatása jellemzi a postát. Követniük kell egyebet között a vasút-villamosított ütemét a postai vezetékek átépítésével, cseréjével — vedőített, üzemi ebédet hat-szinte naponta változó munkahelyen kapnak. Mindazonáltal már két és fél ezer postás jut meleg ételhez szervezetten — tavaly óta ötforintos igazgatósági támogatással. Békéscsábán, Kiskunhalason, Kecskeméten melcsítőkönként alakították ki,

Saját lakás nélküli postások? Nos, a torintot osztottak szét a nagycsaládosok, s a gyermekeket egyedül nevelő anyáknak. Az élet- és munkakörülmények javítására szolgálnak a segélyek is. Tavaly 615 ezer forintot osztottak szét a nagycsaládosok, s a gyermekeket egyedül nevelő anyáknak.

Somogyi Miklós köszöntése

Somogyi Miklós, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának tagja 60 éve tagja a pártnak. Ebből az alkalomból Kadár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára szerdán meleg szavakkal köszöntötte a párt és a munkásmozgalom régi harcosát, és átadta a Központi Bizottság emléklapját.

A köszöntésen jelen volt Németh Károly, a Politikai Bizottság tagja, a Központi Bizottság titkára és Baranyai Tibor, a Központi Bizottság osztályvezetője.

P. K.